

Cizí vojska na území České republiky – PROČ?

Jane Kaufman, 7. května 2023

Nedávno jsem [sledovala video](#) Petra Hájka z Protiproudu a bylo to opravdu zajímavé. Údajně nejsou k sehnání antibiotika a jiné léky, ale už je hmyz v potravinách, což mně totálně pokazilo žaludek na zbytek dne. Upoutala mne snaha vybudovat americké základny na území České republiky. Něco takového je přece dokonalý nesmysl. Proč bychom měli podporovat něco, co není k našemu prospěchu? Nám z Ruska žádné nebezpečí nehrozí, to spíš z Ukrajiny, ale ta má teď co dělat sama se sebou, takže ani tam se nemusíme obávat.

Pan Hájek se rovněž zmínil o smlouvě mezi cizími vojsky na našem území, která je podle něho hrozná. Nedalo mi to a smlouvu jsem si našla. Je opravdu hrozná! Tato smlouva – předpokládám, že mám správný dokument, Zákon č. 310/1999 Sb., což je „Zákon o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky“ je smluvní pohroma. Ten, kdo tento amatérský výtvar splácá dohromady, nejspíš nebyl zcela při smyslech.

Už jsem se s tím setkala víckrát: někteří lidé prostě neumí psát smlouvy. Vždycky hodně vynechají, často se hodně opakují, nebo zašmodrchají text natolik, že není jasné o co jde, nemluvě o vkládání cizích výrazů do česky psané smlouvy, které často v originálním jazyce znamenají něco trochu jiného, než v českém překladu. To není, jak má právoplatná smlouva, která musí obstát u soudu, vypadat.

Američané jsou doslova mistři na psaní smluv a úředních dokumentů. Ne všichni, samozřejmě, vždycky jsou výjimky. Ale velká část důležitých dokumentů v angličtině, stejně jako daňové formuláře, oficiální žádosti, jsou velice důkladně promyšlené a srozumitelné texty i pro laika, který neovládá „úřední řeč.“

Něco zcela jiného jsou mezinárodní smlouvy OSN a jim podobných organizací, které jsou záměrně nejasné, aby členské státy, jejichž zástupci mnohdy neovládají dokonale angličtinu nepoznali, co ve skutečnosti podepisují.

Vzpomínám si, jednou při návštěvě republiky jsem čekala na nějaké vyřizování na úřadě a tam jsem přeslechla rozhovor jistého právníka s jeho klientem. Právník vyprávěl náramně „směšnou“ historku, jak sepsal někomu smlouvu na koupi domu a zapomněl tam přidat pozemek, na kterém dům stál. Mně to nepřišlo ani trochu směšné, ba právě naopak.

Smlouva o pobytu ozbrojených sil

[Hned na začátku](#) této smlouvy to začne. Najdeme tam na příklad tento text: „*V tomto zákoně se rozumí ozbrojenými silami vojenský a civilní personál s vojenským materiálem.*“ Když opomineme mluvnickou neomalenost, tak o čí vojenský a civilní personál se jedná? Náš vlastní, anebo cizího státu? Také mají s sebou zjevně vojenský materiál – co tento vojenský materiál představuje? Snad tištěné prospekty pro nábor vojáků? Nebo videa se záběry bitev, anebo skutečné vojenské vybavení?

Po chvíli přemýšlení usoudíme, že se jedná o tanky, děla, vojenská vozidla a podobné. Ale co když jsou v tom zahrnuty jaderné zbraně? Anebo chemické zbraně? Co když „vojenský materiál“ představuje nový výzkum bojových látek, jako jsou elektromagnetické produkty, které znehybní každého na místě a někdy i zabijí, aniž by se ho dotkly? Co když se jedná o nanočástice, které po vdechnutí ovlivní myšlení člověka a udělají z něho zombie?

Těžko říct. Může to být cokoliv a jakmile je to jednou podepsáno, čili odsouhlaseno, pak si mohou cizí vojska dovézt co se jim zlíbí a dělat si co chtějí.

Další ukázka: „*V tomto zákoně se rozumí vojenskými orgány pověřené služební orgány ozbrojených sil, které mají pravomoc zabezpečovat pobyt ozbrojených sil.*“ To je dokonalý mluvnický rébus. Nejen že věta nedává smysl, ale ještě bychom se mohli ptát, či jsou ty „vojenskými orgány pověřené služební orgány“ – jsou to české orgány, nebo cizí orgány? Asi to budou cizí, protože české orgány by nebyly ozbrojené. Ale jelikož mají pravomoc zabezpečovat pobyt cizích ozbrojených sil, tak to vypadá, že to jsou české orgány.

Jsou k tomuto účelu pověřeny, to je v pořádku. A kdo je pověřil? Místní pošťák? Anebo tetička Křoupalka? To všechno tam musí být uvedeno, jinak je dokument zneužitelný.

Jiný příklad: §7 (2) „*Vojenský personál ozbrojených sil vysílajícího státu může na území České republiky v souvislosti s plněním služebních úkolů držet a nosit vojenskou zbraň obdobně jako vojáci v činné službě ozbrojených sil České republiky.*“ Takže tu zbraň mohou cizinci nosit všude? I mimo základnu? To nezní ani trochu dobře.

Když se jedná o Američany, pak je známo, že hodně z nich používá drogy a co když se momentálně zblázní a vyjedou si „na lov“ do Mladé Boleslavi? Anebo jinam? „Drive-by-shooting“, což je jízda autem po ulici a střelení namátkově na všechny strany, jsou v Americe velmi dobře známy, včetně jejich následků.

Kdysi dávno, při návštěvě nemocnice v Německu, jsem viděla na zdi anglický nápis, který varoval americké vojáky, aby se chovali slušně a ne jako dobytek, jinak že budou potrestáni vedením základny. To znamená, trpké zkušenosti zde jsou!

Je toho mnohem víc

To, co zde uvádím, jsou pouhé útržky, zlomky. Je toho mnohem víc. Nesrozumitelnost a mluvnická nejasnost převládají v celém textu, nemluvě o zdvojování informací, kdy si jedny s druhými protřečí. Na příklad, jednou je ozbrojenými silami myšlen „*vojenský a civilní personál s vojenským materiálem*“ a jinde je to „*vojenský personál ozbrojených sil příslušníci pozemních, námořních nebo vzdušných sil jiných států.*“

To je dále rozvinuto a jsou to: „*civilním personálem ozbrojených sil občanskí zaměstnanci ozbrojených sil, jež tyto síly doprovázejí,*“ plus „*závislými osobami manžel, manželka nebo děti členů vojenského nebo civilního personálu, pokud jsou odkázány na jejich podporu.*“

Jedna věc je jistá, jestli se Česká republika bude řídit takovým zákonem, který má všechny konce otevřené a „cizí vojenské síly“ si mohou jednotlivé body vykládat jak chtějí, pak se máme na co těšit.

Člověk se pak začne obávat, co když jsou všechny české zákony psány takovým amatérským stylem, který představuje pro fantazii čtenáře široké pole možností výkladu? Je něco takového možné? Je vůbec pravděpodobné, že my, Češi, původně vysoce vzdělaný a literárně zdatný národ, kdy každá babička psala málem jako Božena Němcová, my, Slované, což je od „slovo“, jsme takhle upadli? A co je ještě horší: že nám to nevádí?

Možná mnozí nad takovými úvahami mávnou rukou a řeknou si, že je to stejně všechno jedno a z toho se nestřílí. Jenže s takovou nás Angličani, ti praskání političtí manipulátoři, kde je

každý druhý politik právník, nebo aspoň má z něčeho doktorát, utopí na lžičce vody. Na podkladě tak nejasných smluv by z nás snadno dokázali vysoudit celou Republiku.

Podujala jsem se toho nesnadného úkolu a pokusila jsem se tento Zákon přepsat do srozumitelné řeči, která má šanci obstát u soudu. Nepovažuji se v tomto směru za odborníka, takže to není dokonalé. Ale je to základ pro diskuzi, je to jakýsi začátek. Skrze kritický rozhovor bude určitě možnost najít ještě další podmínky, které by měly být k tomuto dokumentu připojeny, aby plně kryl Českou republiku, neomezoval příliš cizí vojenské jednotky a přitom jim nedovolil naše území a lid zneužívat.

Chceme, aby si cizí vojska byla vědoma, že je to pro ně privilegie, přebývat na historické půdě Českých zemí a smět využít dobromyslnosti našich státních orgánů a našeho lidu k provedení svých vlastních záměrů, které – doufejme – nejsou pochybné.

Ale správně bychom jim měli přístup na české území zamítnout. Co tady mají co dělat? Určitě nemají nic dobrého v úmyslu a to nás, coby dobrovolné hostitele, může přijít velice draho. Co když budou zkoušet vyprovokovat přímý konflikt s Ruskem? Kam pak se budou ruské rakety trefovat? No přece na české území, protože tam se nachází nepřátelská armáda. Takže si svojí pohostinností říkáme pouze o zbytečné komplikace – buďme si toho vědomi.

Nový návrh Zákona č. 310/1999 Sb. „Zákon o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky

§ 1

Tento dokument, nazvaný „Zákon č. 310/1999 Sb. (dále: Zákon) stanoví právní a technické podmínky pro pobyt ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

§ 2

Zákon tímto určuje význam některých výrazů, v tomto dokumentu používaném:

- a) **vysílajícím státem** je myšlen stát, který vysílá své vlastní ozbrojené síly na území České republiky;
- b) **vojenský personál** zahrnuje personál ozbrojených sil všech stupňů nadřízenosti, včetně jejich vedení;
- c) **vojensko-civilní personál** zahrnuje administrativní, údržbářské a jiné podpůrné jednotky, které slouží k udržování chodu vojenského aparátu na cizím území;
- d) **oprávněné závislé osoby** jsou rodinní příslušníci aktivních vojenských, nebo pomocných sil, kteří mohou být na území České republiky spolupřítomni;
- e) **vojenským materiálem**, který je dovozen na území České republiky jsou myšlena vojenská vozidla všeho druhu, tanky, děla, samopaly, pušky, ručnice, pistole a náboje do nich, včetně raket. Zahrnutý jsou rovněž odpalovací rampy, protiletdecké soustavy, letadla, bezpilotní letadla, neboli dróny, systémy pro noční viditelnost, vysílačky a jiné dorozumívací zařízení, včetně satelitů, meteorologické balóny, bagry a ruční nářadí na kopání zákopů. Jakékoliv jiné zbraně, ať už elektromagnetické, chemické, biologické, nebo předměty a výsledky nového výzkumu nejsou na území České republiky povoleny;

f) **služební orgány** jsou jednotky, pověřené Ministerstvem obrany České republiky, které mají ve své pravomoci dozor a zabezpečení pobytu ozbrojených sil jiných národů v dobách, kdy se tyto zdržují na území České republiky;

g) **orgány státu** jsou příslušná ministerstva a jiné správní úřady České republiky, do jejichž pravomoci patří rozhodování v záležitostech právních, trestních a správních, zdravotních, pracovních, dopravních a také ty, které rozhodují ve věcech celních, devizových, daňových a jiných záležitostech finančního rázu;

h) **pobyt** ozbrojených sil jiných států na území České republiky je stanoven délkou jejich setrvání na tomto území. Za pobyt není považován přelet letadly, nebo jinými vznášedly, nebo průjezd přes území České republiky, který netrvá déle než 48 hodin.

§ 3

Právní poměry ozbrojených sil jiných států na území České republiky se řídí právními zákony mateřského státu těchto sil pouze na předem vyhrazeném území, na kterém se tyto jednotky zdržují, také zvaném vojenská základna (Dále: Základna). Mimo vyhrazené území Základny je veškerá činnost ozbrojených sil jiných států na území České republiky řízena právními předpisy České republiky. V případě, že by některá činnost ozbrojených sil jiných států v prostoru vojenské Základny vyprodukovala následky, které by zasáhly i mimo tento předem vyhrazený prostor, něco takového bude bráno za činnost na území České republiky a bude podléhat právním předpisům této země.

§ 4

(1) Vojenský personál, vojensko-civilní personál a oprávněné závislé osoby vysílajícího státu jsou oprávněni ke vstupu a k pobytu na území České republiky a k vycestování po uplynutí předem určené doby. Při vstupu, pobytu a vycestování musí být tyto osoby schopny a ochotny prokázat kvalifikovaným orgánům České republiky svoji totožnost.

a) vojenský personál ozbrojených sil vysílajícího státu může prokázat svoji totožnost cestovním pasem, nebo jiným dokladem, jej nahrazujícím. Též je možno použít identifikační kartu vojáka s fotografií, spolu s osobním, nebo hromadným rozkazem k přesunu, který vydal oprávněný orgán vysílajícího státu a který potvrzuje, že jednotlivec, či skupina patří k ozbrojeným silám zmíněného státu a tomuto příkazu o přesun podléhá.

b) vojensko-civilní personál ozbrojených sil vysílajícího státu a oprávněné závislé osoby se mohou prokázat cestovním pasem, nebo jiným dokladem, jej nahrazujícím.

(2) Vojenské, nebo jiné oprávněné správní orgány České republiky mohou požádat vojenský personál vysílajícího státu při vstupu na území České republiky o předložení zdravotního osvědčení, vydaného oprávněnými orgány vysílajícího státu, které potvrzují, že jak vojenský, tak i vojensko-civilní personál a oprávněné závislé osoby vysílajícího státu netrpí nakažlivými, nebo přenosnými chorobami.

(3) Oprávnění k řízení a obsluze vojenského vybavení a vojenské techniky, které bylo vojenskému a vojensko-civilnímu personálu ozbrojených sil vysílajícího státu vydáno oprávněnými orgány země jejich původu, jsou platná i na území České republiky. Další podmínky, které se na tyto jednotky vztahují jsou uvedeny v § 2 odst. 9 až 11, Zákona o ozbrojených silách České republiky, č. 219/1999 Sb.

§ 5

Vojenský a vojensko-civilní personál ozbrojených sil vysílajícího státu a také oprávněné závislé osoby jsou osvobozeny od vízové povinnosti a od povinnosti hlášení pobytu v období, kdy se budou oprávněně zdržovat na území České republiky ve funkci ozbrojených sil vysílajícího státu. Vojenský a vojensko-civilní personál ozbrojených sil je rovněž osvobozen ve zmíněném období od povinnosti žádat o povolení k zaměstnání na území České republiky.

§ 6

(1) Vojenská vozidla ozbrojených sil vysílajícího státu jsou v období, kdy se budou oprávněně zdržovat na území České republiky osvobozena od silniční daně.

(2) Tato vozidla musí být na území České republiky opatřena vojenskou poznávací značkou a národním rozlišovacím znakem. Přesun vozidel, jejichž rozměry, zatížení náprav, celková hmotnost (váha), nebo počet, který převyšuje omezení, platná v České republice, se může uskutečnit pouze se souhlasem příslušných vojenských orgánů České republiky, viz § 8 tohoto Zákona, níže.

§ 7

(1) Vojenský personál ozbrojených sil vysílajícího státu je oprávněn nosit v České republice vojenský stejnokroj svého státu.

(2) Tam, kde se jedná o stejnokroj a o vojenský materiál, určený k humanitárním účelům, bude tento obsahovat mezinárodně platné rozeznávací značky a to: pro vojenskou zdravotnickou službu, vojenský duchovní personál a civilní obranu.

(3) Vojenský personál ozbrojených sil vysílajícího státu může na území České republiky držet a nosit vojenskou zbraň pouze v souvislosti s plněním jeho služebních úkolů s na předem určeném území vojenských instalací. V tomto směru se na něho vztahují stejné podmínky jako na vojáky v činné službě ozbrojených sil České republiky, které jsou uvedeny v § 42 Zákona o ozbrojených silách České republiky, č. 219/1999 Sb.

§ 8

(1) Vojenské orgány České republiky, z pověření Ministerstva dopravy a spojů zajišťují u příslušných orgánů České republiky požadavky vojenských orgánů vysílajícího státu na přesun a provoz vojenského materiálu a vojenské techniky, což se týká zejména hraničního přechodu nebo jiného místa překročení státních hranic, trasy přesunu na cílové místo a přepravy nebezpečného nebo příliš rozměrného nákladu.

(2) Vojenské orgány České republiky zajišťují u Ministerstva dopravy a spojů pro ozbrojené síly vysílajícího státu také následující povolení:

a) povolení ke zřízení a provozu telekomunikačních zařízení a neveřejné telekomunikační sítě na přechodnou dobu jejich pobytu na území České republiky;

b) rozhodnutí o přidělení kmitočtů a o stanovení podmínek pro připojení neveřejné telekomunikační sítě k veřejným telekomunikačním sítím.

(3) Vojenskému a vojensko-civilnímu personálu ozbrojených sil vysílajícího státu anebo oprávněným závislým osobám lze v rozsahu neodkladné potřeby zdravotní péče na požádání poskytnout ošetření, nebo léčení ve vojenských zdravotnických zařízeních, spadajících pod pravomoc Ministerstva obrany České republiky. Stomatologické ošetření bude poskytnuto v rozsahu akutních konzervačních a chirurgických výkonů a platby za tyto úkony budou hrazeny z rozpočtu Ministerstva obrany České republiky. Stejně tak budou hrazeny platby za neodkladnou zdravotní péči. Platby za jiné úkony ve vojenských zdravotnických zařízeních, spadajících pod pravomoc Ministerstva obrany a za ošetření nebo léčení poskytnuté jinými poskytovateli zdravotních služeb bude hradit ten, komu byly tyto služby poskytnuty.

§ 9

(1) Vojenský personál, vojensko-civilní personál a oprávněné závislé osoby vysílajícího státu spadají pod právní pravomoc svého vedení, pokud se jedná o přestupky na území jejich vojenské Základny a pokud tyto přestupky nezasáhnou, nebo neovlivní území a obyvatelstvo České republiky, které se nachází mimo vojenskou Základnu.

(2) Veškeré přestupky vojenského personálu, vojensko-civilního personálu a oprávněných závislých osob na území České republiky, mimo jim vyhrazenou Základnu, spadají pod právní pravomoc a zákony České republiky.

(3) V případě, že dojde k zadržení, nebo k uvrhnutí do vazby člena vojenského, nebo vojensko-civilního personálu ozbrojených sil vysílajícího státu, či oprávněné závislé osoby, příslušné vedoucí orgány těchto jednotek, které jsou pověřeny trestním řízením o této skutečnosti neprodleně vyrozumí vojenské orgány vysílajícího státu a to prostřednictvím Ministerstva obrany České republiky.

§ 10

(1) Za škody, způsobené v souvislosti s činností ozbrojených sil vysílajícího státu na území České republiky zodpovídá vysílající stát;

(2) Za škody, způsobené vojenskému a vojensko-civilnímu personálu vysílajícího státu a jejich oprávněným závislým osobám v souvislosti s jejich činností na území České republiky zodpovídá rovněž vysílající stát;

(3) Za škody, způsobené vojenskému a vojensko-civilnímu personálu vysílajícího státu a jejich oprávněným závislým osobám po dobu jejich pobytu na území České republiky českými občany, nebo jiným vlivem z české strany, zodpovídá Česká republika, pokud k těmto škodám nedošlo záměrnou provokací ze strany ozbrojených sil vysílajícího státu.

§ 11

(1) Vojenská cvičení ozbrojených sil vysílajícího státu na území České republiky lze konat pouze ve vojenských útvech a jiných vojenských zařízeních, na vojenských letištích a ve vymezeném vzdušném prostoru.

(2) Vojenská policie ozbrojených sil vysílajícího státu může po dohodě s vojenským orgánem České republiky, což je Ministerstvo obrany, samostatně udržovat pořádek a zajišťovat ochranu a bezpečnost prostorů, uvedených v předešlém odstavci §11 (1). V takovém případě se bude řídit právními předpisy České republiky. Mimo dříve uvedené prostory může

vojenská policie ozbrojených sil vysílajícího státu vykonávat svoji činnost jen ve spolupráci s příslušnými orgány České republiky.

§ 12

Jakékoliv úpravy, přídavky nebo odstranění budov a jiných pozemních staveb na území Základny, určené ozbrojeným silám vysílajícího státu k používání na dobu jejich pobytu na území České republiky podléhají souhlasu příslušných oddělení Ministerstva obrany, případně též Ministerstva stavebnictví České republiky.

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem _____

KONEC NÁVRHU

Poznámka na konec: Jednotlivé paragrafy by měly mít kromě číselného označení také krátký nadpis, aby bylo zjevné, čeho se týkají. Také jejich uspořádání by mohlo být více logické.